

Oponentský posudek diplomové práce Lenky Sixtové

Mediace jako metoda alternativního řešení sporů

Předložená diplomová práce obsahuje 71 stran vlastního textu, seznam použité literatury včetně zahraničních právních předpisů a internetových zdrojů, abstrakt a klíčová slova v angličtině i češtině. Poznámkový aparát a četné citace v textu dosvědčují, že diplomantka s literaturou náležitě pracovala.

Téma práce je vysoce aktuální, neboť přijetím zákona č. 202/2012 Sb., o mediaci Česká republika splnila požadavky evropského práva a otevřela cestu ke splnění požadovaného účelu a tím zároveň odlehčení soudního nápadu. Systematika práce je vhodná: práce sestává – vedle stručného úvodu a závěru - ze sedmi částí. Na počátku charakterizuje všeobecně alternativní způsoby řešení sporů a mediaci jako jejich součást, na konci práce provádí komparaci s právní úpravou mediace ve Slovenské republice a ve Francii. Jádro práce tak představují části 3 (Postavení mediátora), 4 (Postavení účastníků konfliktu), 5 (Postup při mediaci) a 6 (Mediační dohoda jako výsledek mediace), což je schéma logické a přehledné. V závěru práce pak diplomantka kladně hodnotí přínos zákona č. 202/2012 Sb., o mediaci, ovšem s určitými výhradami, které bude vhodné rozvést při obhajobě.

Posuzovaná práce vyčerpává zvolené téma mediace (viz však následující poznámku), neobsahuje věcné chyby, je i po jazykové stránce kvalitní a čtivá. Považuji za přirozené, že akcentuje spíše mimoprávní pohled, což zvolenému tématu nepochybně přísluší. Přesto však postrádám hlubší pohled na některé právní, zejména procesní aspekty (otázce stavení promlčecích či prekluzivních lhůt se věnuje dostatečně). Mám tím na mysli chybějící rozbor a důkladnější promyšlení důsledků § 100 odst. 2 OSŘ (a tím též § 114c odst. 3 písm d/ OSŘ). Věc nemusí být vždy tak jednoznačná, jak se na str. 62 práce popisuje pro případ mediace nařízené soudem (totiž že soud schválí mediační dohodu jako soudní smír). Jak by diplomantka posoudila situaci, kdy smír procesně není možný (např. v rodinné mediaci), nebo jak by řešila případ, kdy uzavřená mediační dohoda nevyčerpává celý předmět řízení (může se týkat jen některé z otázek) nebo jak by procesně posoudila situaci, když se strany spokojí se samotnou mediační dohodou a o získání exekučního titulu jim nejde? V té souvislosti ještě doporučuji, aby se diplomantka při obhajobě vyjádřila k otázce dobrovolnosti mediace jako principu, ve vztahu k soudem nařízenému setkání s mediátorem v rozsahu 3 hodin. Nejde – li, jak autorka na str. 23 uvádí, ještě o mediaci samu, k čemu je tedy rozsah tří hodin setkání určen?

Výše položené otázky nebo pochybnosti nikterak nesnižují kvalitu práce,
naopak, kvalitní práce otázky vyvolává.

Návrh klasifikace: velmi dobře

Praha, 5.5.2014

Prof. JUDr. Alena Winterová, CSc.
oponentka